

§ 16.

Afgiftspligtens Genstand er, hvad der i Henhold til den afgiftspligtige Erhvervelse kommer de afgiftspligtige til gode.

Omfatter Afgiftspligten samtlige en afdøds Efterladenskaber, kan derfor ogsaa samtlige de ham paahvilende Gældsforpligtelser ligesom de øvrige den efterladte Formue paahvilende Byrder eller med dennes Erhvervelse forbundne Omkostninger fradrages ved Opgørelsen af den afgiftspligtige Beholdning.

Angaar Afgiftspligten enkelte bestemte Genstande eller en begrænset Formuemasse, tages paa lignende Maade Hensyn til de disse Genstande eller denne Formuemasse paahvilende eller af sammes Erhvervelse flydende Forpligtelser.

Gældsforpligtelser, som Arveladeren eller den, fra hvem en ifølge denne Lov afgiftspligtig Erhvervelse hidrører, maatte have paataget sig overfor sin Ægtefælle eller sine Børn eller overfor disses Descendenter eller Ægtefæller, kan dog ikke fradrages, naar de ikke hidrører fra et virkelig ydet Laan eller andre Præstationer, men deres Beløb bliver da at medregne til vedkommende Fordringshavers Arv eller at betragte som et ham tillagt Legat.

Afgifter, der i Udlandet maatte være opkrævet af der beroende arveafgiftpligtige Genstande, kan, for saa vidt de ikke i Henhold til Bestemmelsen i § 9 tillades fradraget i selv Arveafgiften, fradrages i den afgiftspligtige Værdi, forinden Arveafgiften beregnes. Derimod kan Arveafgiften efter denne Lov ikke fradrages lige saa lidt som Efterstemplingsafgiften af Testamentsarv.

§ 17.

Ved Beregningen af de afgiftspligtige Værdier bliver, naar offentligt Skifte finder Sted, det Tidspunkt at lægge til Grund, da den endelige Opgørelse i Boet foretages, saaledes at Boets Aktiver ansættes til den Værdi, de har paa dette Tidspunkt, ligesom de indtil dette Tidspunkt indvundne Renter eller andre Indtægter maa medregnes.

Paa lignende Maade bliver, naar offentligt Skifte ikke finder Sted, det Tidspunkt at lægge til Grund, da de i § 26, jfr. § 29, foreskrevne Arveanmeldelser indgives.

Foranstaaende Regler finder dog ikke Anvendelse paa Arveforskud, Forstrækninger eller Gaver, der er endelig erhvervet af den afgiftspligtige forinden Arveladerens eller Giverens Død, idet saadanne Ydelser bliver at ansætte til den Værdi, de havde paa Modtagelsens Tid, ligesom Midler, som under en Skiftebehandling maatte blive forlods udloddet til enkelte Arvinger eller Legatarer, maa ansættes til den Værdi, de havde paa Udlodningens Tid. Paa lignende Maade bliver den afgiftspligtige Værdi af Rente- eller Indtægtsnydelser, som maatte være tillagt nogen, at beregne efter Forholdene paa det Tidspunkt, da Rente- eller Indtægtsnydelseren tog sin Begyndelse, men ved den saaledes beregnede Afgift anses da tillige frigjort de Beløb, som forinden Afgiftsberegningens Tidspunkt maatte være udbetalt til Fyldestgørelse af paagældende Rente- eller Indtægtsnydelse.

§ 18.

Gaar den afgiftspligtige Erhvervelse ud paa, at Erhververen bliver Ejer af visse Genstande eller Formuerettigheder, beregnes Afgiften af disse Genstandes eller Rettigheders Værdi i Handel og Vandel.